

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ข้อมูลทางการเงินที่ผลมีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ของธนาคารออมสินภาค 7 ได้กำหนด ขอบเขตการศึกษา วิธีการศึกษา ซึ่งรวมถึง ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอผลการศึกษาดังนี้

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตประชากร และขนาดตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ในส่วนของการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ ที่อยู่ในสาขา ที่อยู่ในศูนย์ และที่อยู่ในภาค และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง(Random Sampling) แบบไม่เจาะจง ในส่วนของการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

การศึกษาเรื่อง ข้อมูลในงบการเงินที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ SMEs ของธนาคารออมสิน เขตภาค 7 นี้ มีประชากรคือ คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ โดยสามารถแยกคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อเป็นกลุ่มได้ 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่เป็นคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อสาขา ซึ่งมีสาขาละ 3 คน จำนวน 41 สาขา รวมประชากร 123 คน โดยกำหนดให้ 1 ในคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อสาขา เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

2. กลุ่มตัวอย่างจาก คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อศูนย์สินเชื่อและธุรกิจบริการ ศูนย์ฯ ละ 4 คน จำนวน 4 ศูนย์ฯ รวมประชากร 16 คน โดยกำหนดให้ 1 ในคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อศูนย์สินเชื่อและธุรกิจบริการ เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

3. กลุ่มตัวอย่างจาก คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ สำนักงานธนาคารออมสินภาค 7 จำนวน 1 สำนักงาน รวมประชากร 3 คน โดยกำหนดให้ 1 ในคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อสำนักงานธนาคารออมสินภาค เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อสาขา	123	41
คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อศูนย์ฯ	16	4
คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อภาค	3	1
รวม	142	46

2. ขอบเขตเนื้อหาที่ศึกษา

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางการเงิน ที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ของธนาคารออมสินในเขตภาค 7 ซึ่งแนวทางการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางการเงินแยกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

ลักษณะเชิงคุณภาพ เช่น คุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ ความสามารถในการชำระหนี้เงินต้น หลักประกัน สภาพทางเศรษฐกิจ

ลักษณะเชิงปริมาณ เช่น ข้อมูลในงบการเงิน ซึ่งประกอบด้วย งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด และเน้นการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดย การใช้อัตราส่วนทางการเงิน การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน การวิเคราะห์กระแสเงินสด และการวิเคราะห์งบการเงินเปรียบเทียบ

วิธีการศึกษา

ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยส่งแบบสอบถามแล้วให้ตอบกลับมา

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยเป็นข้อมูลที่ทำการศึกษา ค้นคว้า จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีแหล่งที่มาจากที่ต่าง ๆ และการค้นคว้าข้อมูลผ่านทางระบบ อินเทอร์เน็ต และอินเทอร์เน็ต

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้ใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทางการเงินของ SMEs ที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ

ส่วนที่ 3 ปัญหาที่พบจากการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพิจารณาสินเชื่อ SMEs

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม จะทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive) ได้แก่ ค่าสถิติ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม จำนวน 46 ชุด

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในส่วนที่ 2 การวัดระดับ ใช้มาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert's Scale)¹ ซึ่งลักษณะมีคำถามให้เลือกตอบ 5 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด

ระดับความมีผลของข้อมูล

ระดับคะแนน

น้อยที่สุด

1

น้อย

2

ปานกลาง

3

มาก

4

มากที่สุด

5

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

¹ ภูษาลี เวชสาร, การวิจัยการตลาด (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545), หน้า 122 – 124

เกณฑ์การแปลความหมายค่าคะแนน โดยใช้สูตร²

$$\text{ช่วงความกว้างของข้อมูลในแต่ละชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

การคำนวณ

$$\begin{aligned} \text{ช่วงความกว้างของข้อมูลในแต่ละชั้น} &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

จากช่วงความกว้างของข้อมูลที่คำนวณได้ สามารถกำหนดช่วงคะแนนเพื่อวิเคราะห์ผลการแปลความหมายของระดับคะแนน โดยแบ่งเป็น 5 ระดับของช่วงคะแนน ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความมีผล
1.00 – 1.79	มีระดับความมีผลน้อยที่สุด
1.80 – 2.59	มีระดับความมีผลน้อย
2.60 – 3.39	มีระดับความมีผลปานกลาง
3.40 – 4.19	มีระดับความมีผลมาก
4.20 – 5.00	มีระดับความมีผลมากที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในส่วนที่ 3 การวัดระดับ ใช้มาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert's Scale)³ ซึ่งลักษณะมีคำถามให้เลือกตอบ 5 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด

ระดับความสำคัญของข้อมูล	ระดับคะแนน
น้อยที่สุด	1
น้อย	2
ปานกลาง	3
มาก	4
มากที่สุด	5

และการคำนวณช่วงความกว้างของข้อมูล สามารถกำหนดช่วงคะแนนเพื่อการวิเคราะห์ผลการแปลความหมายของระดับคะแนน โดยแบ่งเป็น 5 ระดับของช่วงคะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความสำคัญ
1.00 – 1.79	มีระดับความสำคัญน้อยที่สุด
1.80 – 2.59	มีระดับความสำคัญน้อย
2.60 – 3.39	มีระดับความสำคัญปานกลาง
3.40 – 4.19	มีระดับความสำคัญมาก
4.20 – 5.00	มีระดับความสำคัญมากที่สุด

ระยะเวลาในการศึกษา

การศึกษานี้ใช้เวลาในการศึกษา 6 เดือน โดยเริ่มตั้งแต่เดือน มีนาคม 2547 ถึง เดือน ตุลาคม 2547

³ กุณชาติ เวชสาร, การวิจัยการตลาด (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545), หน้า 122 – 124

นิยามศัพท์

ข้อมูลทางการเงิน หมายถึง ข้อมูลทางการเงินเชิงปริมาณ ที่ได้จาก งบการเงิน ประกอบด้วย งบดุล งบกำไรขาดทุน และงบกระแสเงินสด ซึ่งพิจารณาจากงบการเงินโดยรวม และการใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์งบการเงิน ข้อมูลทางการเงินเชิงคุณภาพ เช่น ทฤษฎีวิเคราะห์ c's policy ที่พิจารณา คุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ ความสามารถในการชำระหนี้ เงินทุน หลักประกัน สภาพทางเศรษฐกิจ

ผล หมายถึง การให้ความสำคัญ ความสนใจ การยึดเป็นหลักในการพิจารณาให้สินเชื่อ

สินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง เงินให้กู้ยืมแก่กิจการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ของธนาคารออมสิน วงเงินให้สินเชื่อ ตั้งแต่ 100,000 บาท ถึงไม่เกิน 50 ล้านบาท โดยมีลักษณะสินเชื่อดังนี้

1. เงินเบิกเกินบัญชี มีกำหนดระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี
2. เงินกู้มีระยะเวลา มีกำหนดระยะเวลาไม่เกิน 10 ปี

ธนาคารออมสินภาค 7 หมายถึง สาขาของธนาคารออมสินในเขตจังหวัด เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน พะเยา และแม่ฮ่องสอน รวมทั้งศูนย์สินเชื่อและธุรกิจบริการ และสำนักงานธนาคารออมสินภาค